

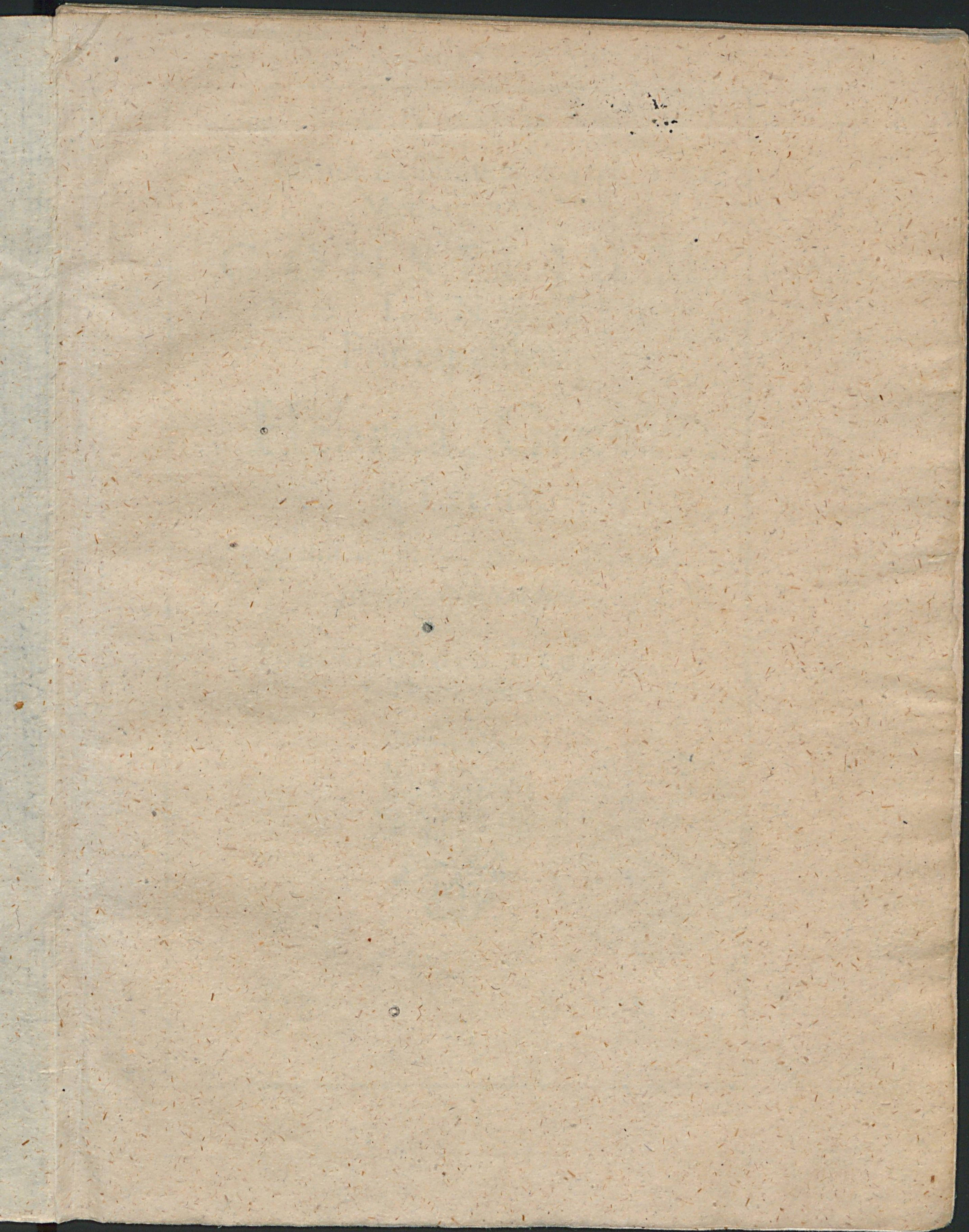
~~Ce 896~~ C. e. 416

---

1) Grossius, Joh. G.

2) a Krosbeck, Thomas,

Mit ho. Woddingen
J. Rhein Ludolf v. A.

Johann Georg Gross

NOVUM,
Idemq; facillimum, ac verè-
Methodicum,
CONSILIUM
DE LINGUIS
Principalibus,
Hebræâ, Græcâ
& Latinâ:

*Per quotidianam Scripturæ S. Lectionem,
feliciter addiscendis:*

Authore

IOH. GEORGIO GROSSIO,
S. Theologiæ D.

BASILEÆ,
Typis LUDOVICI REGIS.

MDCXIX.

M D V O I
Hanc tenens Methodum, LECTOR, vel tempore
mensis,

Immensum fructum percipis inde tuum:
Hanc semel imbutus, nunquam cessabis ab illâ.

Zoilus hic abeat: consulat ipse sibi.

Laus tibi summe DEUS, methodum monstrare vo-
lenti,

Proximus ut capiat commoda magna sua.

Fac, legat is rectè posthac cœlestia Verba:

Fontibus inspectis, fac tua Verba legat.

S.

Resupponens, Lector optime, te Hebraicè,
Gracè & Latinè mediocriter legere, sequen-
tia tecum communicare Præcepta bono haud dubi-
tabam animo, quo eodem tu vicissim quoque acci-
pies, interpretaberis, meditaberis.

1.

Scripturam S. ex ipsissimis lege fontibus, Hebraicis
nimirum Veteris, & Græcis Novi Testamenti; fido
interim quodam adhibito, Interprete Latino: Exempli
gratiâ, S. Pagninô, Tremelliô, Iuniô & Bezâ.

2.

Alternis lege diebus: uno quidem Vetus, altero No-
vum Testamentum.

3.

Paucos, ex dictis fontibus, lege Versus; non plures,
quàm ipsa linguarum permittat cognitio; hac verò
quotidie crescente, crescat & ipsum, temporis successu,
lectionis quotidianæ pensum.

4.

Vniuscuiusque Versus lectionem, sic, si placet, insti-
tue. Inspice primò Versionem cum Vernaculam, tum
Latinam: deinde Textum confer seu Hebræum, seu Græ-
cum; quo semel lecto, singulas mox interpretari voces
poteris. Tandem solum nudumque bis repete Con-
textum.

5.

Certo versuum legendorum numero, dictum in mo-
dum, absoluto, repete semel Versionem Vernaculam,

aut, si mavis, *Latinam*, semel ipsum quoque *Textum*.

6.

Vt interim progressus in *Scripturæ S. Lectio*ne facias optatos; adde quotidianam, tum unius aut alterius, *Bibliorum Vernaculorum*, *Capitis integri*, tum quinque aut sex *summarum seu argumentorum*, capitibus *Biblicis à Tremelliô, Iuniô, Bezâ*, aut alio, præfixorum, *lectionem*,

7.

Quum aliquis pro *Concione sacrâ* explicatur *Scripturæ locus*; ex ipsis ausculta fontibus: aut, siquidem id-ipsum, citra *hypocrisews & ostentationis suspicionem*, fieri nequeat, consule mox *domi eosdem tuæ*.

8.

Qui aliquos iam fecit progressus, deinceps ipsum adhibeat ipse *styli exercitium*, ex *Contextu seu Hebræo, seu Græco* petitur, iisdem manentibus verbis, sed tamen nonnihil, quoad *accidentia*, variatis. *Exempli gratiâ*: *Genes. 3. v. 19.* legitur:

בֹּעֵת אִפֶּיךָ תֹאכַל לֶחֶם:

Hoc est:

In sudore vultus tui vesceris pane.

Inde huiusmodi nunc formetur *thema*: *In sudore vultus nostri vescimur pane.* Id quod *Hebraicè* sic sonabit:

בֹּעֵת אִפֵּינוּ אֹכְלֵנוּ לֶחֶם:

Porro *1. Ioh. 1. v. 10.* hoc illustre habetur dictum:

Εἰ ἂν εἶπωμεν ὅτι ἔχ ἡμαρτήκαμεν, ψδὲσω ποιῶμεν αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ἐστὶν ἐν ὑμῖν.

Hoc est:

Si dixerimus, nos non peccasse, mendacem facimus eum, & sermo ejus non est in nobis.

Styli exercendi causâ, hinc talis petatur sententia: Si dixeris, te non peccasse, mendacem facis Deum, & sermo ejus non est in te. Eaque Græcè sic reddi potest:

Ἐὰν εἴπῃς ὅτι ἔχω ἡμάρτηκας, ψεύσω πρὸς τὸν Θεόν,
& ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν σοί.

Ioh. 3. v. 16. hæc leguntur Christi verba, secundum versionem Bezæ Latinam: Ita Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum dederit, ut quisquis credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam.

Das ist:

Also hat Gott die Welt geliebet/ daß er seinen eingebornen Sohn gegeben hat/ Auf daß alle die an ihn glauben/ nicht verlohren werden/ sondern das ewige Leben haben.

Hinc mutatis vocum accidentibus, pro Linguae Latinæ exercitamento, tale sumatur thema:

Gott liebet auch mich; vnd wil nicht/ daß ich verlohren werde/ sondern das ewige Leben habe: sittemal er auch mir seinen Sohn gegeben hat/ denselben Eingebornen/ an welchen ich glaube.

Id quod Latine sic sonat:

Deus me quoque diligit, nec vult ut peream, sed habeam vitam æternam: quandoquidem & mihi Filium suum dedit, Unigenitum illum, in quem credo.

His talibus Styli exercitiis, cum fructu tractandis, inservient plurimum, sequentia, præcipua Linguarum Principalium Elementa.

E L E M E N T A

Linguae Latinæ.

I.

Alphabetum seu Literæ.

A, b, c, d, e, f, g, h, i, k, l, m, n, o, p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, z.

x, y, z.

a, b.

Ex harum literarum numero, sunt sex Vocales: *a, e, i, o, u, y*: quibus cæteræ, tanquam Consonantes, iunctæ, syllabam constituunt.

Ex ipsa Vocalium Coniunctione, nascuntur *Diphthongi* quinque: *æ, œ, au, eu, ei*.

II.

Convenientia Articuli Germanici cum Pronomine Demonstrativo, quo rudibus indicatur Genus, Numerus & Casus, in vocabulis declinabilibus.

	M A S C.	F O E M.	N E U T.
<i>Sing.</i>	Nom. Hic <i>der</i>	Hæc <i>die</i>	Hoc <i>das</i>
	Gen. Hujus <i>des</i>	Hujus <i>der</i>	Hujus <i>des</i>
	Dat. Huic <i>dem</i>	Huic <i>der</i>	Huic <i>dem</i>
	Acc. Hunc <i>den</i>	Hanc <i>die</i>	Hoc <i>das</i>
	Voc. ô	ô	ô
	Abl. Ab hoc <i>von dem</i>	Ab hac <i>von der</i>	Ab hoc <i>von dem</i> .
<i>Plur.</i>	Nom. Hi <i>die</i>	Hæc <i>die</i>	Hæc <i>die</i>
	Gen. Horum <i>deren</i>	Harum <i>deren</i>	Horum <i>deren</i>
	Dat. His <i>denen</i>	His <i>denen</i>	His <i>denen</i>
	Acc. Hos <i>die</i>	Has <i>die</i>	Hæc <i>die</i>
	Voc. ô	ô (nen)	ô
	Abl. Ab his <i>von denen</i>	Ab his <i>von den</i>	Ab his <i>von denen</i> .

Sunt tamen multa Germanicæ Linguæ Vocabula, quæ, quoad articulum & genus, Latinis non respondent: exempli gratia, *Hoc Scamnum, der Banck / Hæc mensa der Tisch / Hic Sermo die Red.* Usus talia docebit frequens.

III.

Typus Declinationum.

	1	2	3	4	5
<i>Sing.</i>	Mensa	Vir	Sermo	Fructus	Species
	Mensæ	Viri	Sermonis	Fructus	Speciei
	Mensæ	Viro	Sermoni	Fructui	Speciei
	Mensam	Virum	Sermonem	Fructum	Speciem
	Mensa	Vir	Sermo	Fructus	Species
	Mensâ	Virô	Sermone	Fructu	Specie
					Mensæ

Mensæ	Viri	Sermones	Fructus	Species	Plur.
Mensarum	Virorum	Sermonum	Fructuū	Specierum	
Mensis	Viris	Sermonibus	Fructibus	Speciebus	
Mensas	Viros	Sermones	Fructus	Species	
Mensæ	Viri	Sermones	Fructus	Species	
Mensis	Viris	Sermonibus	Fructibus	Speciebus.	

NOTA: I.

Neutra tres similes Casus habent, in utroque numero, Nominativum, Accusativum & Vocativum.

2.

Nomina in *us* secundæ Declinationis, formant Vocativum in E. Propria autem in *Ius* abiiciunt *us* in Vocativo.

IV.

Idea Coniugationum:
Primò ACTIVARUM.

1	2	3	4	
Amo	Doceo	Lego	Audio	INDIC.
Zch liebe.	Zch lehre.	Zch lese.	Zch höre.	Præs.
Amabam	Docebam	Legebam	Audiebam	Præt. Imp.
Zch liebte.				
Amavi	Docui	Legi	Audivi	Perf.
Zch hab geliebt.				
Amaveram	Docueram	Legeram	Audiveram	Plusq.
Zch hatte geliebt.				
Amabo	Docebo	Legam	Audiam	Futur.
Zch will lieben.				
Ama	Doce	Lege	Audi	IMPER.
Lieb du.				Præs.
Amato	Doceto	Legito	Audito	Futur.
Du solt lieben.				
Utinam	Docerem	Legerem	Audirem	OPTAT.
Amarem				Præs. & Imp.
Zch wolt				
das ich liebte				

Amavis-

<i>Prat. Plusq.</i>	Amaviffem Ich wolt daß ich geliebt hette.	Docuiffem	Legiffem	Audiviffem.
<i>Futur.</i>	Amem Ich wolt daß ich lieben wurde	Doceam	Legam	Audiam.
CONJUN.	<i>Cum</i>			
<i>Pras.</i>	Amem Sittemal ich liebe	Doceam	Legam	Audiam.
<i>Imperf.</i>	Amarem Sittemal ich liebe	Docerem	Legerem	Audirem.
<i>Perf.</i>	Amaverim Sittemal ich geliebt hab.	Docuerim	Legerim	Audiverim.
<i>Plusq.</i>	Amaviffem Sittemal ich geliebt hatte	Docuiffem	Legiffem	Audiviffem.
<i>Futur.</i>	Amavero Sittemal ich lieben werde.	Docuero	Legero	Audivero.
INFIN.				
<i>Pras. & prat.</i>	Amare Lieben	Docere	Legere	Audire.
<i>Imp.</i>	Amaviffe	Docuiffe	Legiffe	Audiviffe.
<i>Perf. & Plusq.</i>	Geliebt haben			
<i>Futur.</i>	Amatum ire vel Amaturum esse Lieben werden.	Doctum ire vel docturum esse	Lectum ire vel lecturum esse	Auditum ir vel auditur esse.
<i>Gerundia.</i>	Amandi Zu lieben	Docendi	Legendi	Audiendi
	Amando In dem / oder mit dem lieben.	Docendo	Legendo	Audiendo
	Amandum Zu lieben.	Docendum	Legendum	Audiendum.
PARTIC.				
<i>Prasens.</i>	Amans Liebende / od' ei- ner der da liebet.	Docens	Legens	Audiens

Amaturus Einer der da lieben wirdt.	Docturus	Lecturus	Auditurus	Futur.
---	----------	----------	-----------	--------

Secundò PASSIVARUM.

1	2	3	4	
Amor Ich wirdt ge- liebt.	Doceor	Legor	Audior	INDIC. Pres.
Amabar Ich ward ge- liebt.	Docebar	Legebar	Audiebar	Prat. Imp.
Amatus sum vel fui Ich bin geliebt worden	Doctus sum vel fui	Lectus sum vel fui	Auditus sum vel fui	Perf.
Amatus eram vel fueram Ich war geliebt worden	Doctus eram vel fueram	Lectus eram vel fueram	Auditus eram plusq. vel fueram	
Amabor Ich wirdt ge- liebt werden.	Docebor	Legar	Audiar	Futur.
Amare Werde du ge- liebt.	Docere	Legere	Audire	IMPER. Presens.
Amator Du solt geliebt werden.	Docetor	Legitor	Auditor.	Futur.
Utinam Amarer Ich wolt dz ich geliebt wurde	Docerer	Legerer	Audirer	OPTAT. Pres.
Amatus essem vel fuissetem Ich wolt das ich geliebt wäre worden	Doctus essem vel fuissetem	Lectus essem vel fuissetem	Auditus essem vel fuissetem.	Perf. & Plusq.

b Amer

<i>Futur.</i>	Amer Ich wolle daß ich wurde ge- liebt werden	Docear	Legar	Audiar.
CONJUN.				
<i>Præs.</i>	Cum Amer Sittemal ich geliebt werde	Docear	Legar	Audiar
<i>Præt. Imperf.</i>	Amarer Sittemal ich geliebt ward	Docerer	Legerer	Audirer
<i>Perf.</i>	Amatus sim vel fuerim Sittemal ich ge- liebt bin worden	Doctus sim vel fuerim	Lectus sim vel fuerim	Auditus sim vel fuerim.
<i>Plusq.</i>	Amatus essem vel fuisssem Sittemal ich geliebt war worden	Doctus essem vel fuisssem	Lectus essem vel fuisssem	Auditus essem vel fuisssem.
<i>Futur.</i>	Amatus ero vel fuero Sittemal ich wirdt geliebt werden.	Doctus ero vel fuero	Lectus ero vel fuero	Auditus ero vel fuero.
INFIN.				
<i>Præs. & Imp.</i>	Amari Geliebt werden	Doceri	Legi	Audiri
<i>Perf. & Plusq.</i>	Amatum esse vel fuisse Geliebt worden seyn	Doctum esse vel fuisse	Lectum esse vel fuisse	Auditum esse vel fuisse.
<i>Futur.</i>	Amatum iri Werden geliebt werden.	Doctum iri	Lectum iri	Auditum iri
PARTIC.				
<i>Præterit.</i>	Amatus Geliebet / oder einer der da ge- liebt ist worden.	Doctus	Lectus	Auditus
				Amandus

Amandus Einer der da wirdt oder soll geliebt werden.	Docendus	Legendus	Audiendus.	Futur.
---	----------	----------	------------	--------

NOTA.

Anomalorum Coniugatio, ex usu partim, partim ex
hactenus adumbratis Coniugationum regularium for-
mis, patescit.

ELEMENTA
Linguae Graecae.

I.

Alphabetum seu Literae.

Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω.

Ex his sunt vocales septem: α, ε, η, ι, ο, υ, ω. quae conso-
nantibus annexae, syllabam constituunt; sibi autem in-
vicem iunctae, diphthongos producunt, has videl. nu-
mero duodecim: αι, αυ, ει, ευ, οι, ου: αη, ωη, ηυ, υω.

II.

DECLINATIONES
Quinque
SIMPLICES.

	1	2	3	4	5
N. ας vel ης	α vel η	ος vel ον	ως vel ων	α, ι, υ, ω, ξ, ψ, Sing. ν, ρ, σ.	
G. ς	ας vel ης	ς	ω	ος	
D. α vel η	α vel η	ω	ω	ι	
A. αυ vel ην	αυ vel ην	ον	ων	α, vel ν.	
V. Abjice ς	α vel η.	ε vel ον	ως vel ων	Similis ple- runq; Nom.	
N. A. & V. α	α	ω	ω	ε	Dual.
G. & D. αυ	αυ	οιυ	ωυ	οιυ	

Plur.	N. $\alpha\eta$	$\alpha\eta$	$\omicron\iota$ vel α	ω vel ω	$\epsilon\varsigma$ vel α
	G. $\omega\nu$	$\omega\nu$	$\omega\nu$	$\omega\nu$	$\omega\nu$
	D. $\alpha\iota\varsigma$	$\alpha\iota\varsigma$	$\omicron\iota\varsigma$	$\omega\varsigma$	$\omicron\iota$
	A. $\alpha\varsigma$	$\alpha\varsigma$	$\epsilon\varsigma$ vel α	$\omega\varsigma$ vel ω	$\alpha\varsigma$ vel α
	V. $\alpha\iota$	$\alpha\iota$	$\omicron\iota$ vel α	ω vel ω	$\epsilon\varsigma$ vel α

CONTRACTÆ

Totidem.

	1	2	3	4	5
Sing.	N. $\eta\varsigma, \epsilon\varsigma, \omicron\varsigma$	$\iota\varsigma, \iota$	$\epsilon\nu\varsigma$	$\omega, \omega\varsigma$	$\alpha\varsigma$ purum, & $\epsilon\alpha\iota\varsigma$.

Reliquorū casuum formatio est eadem quę in quinta.
Excipe Dualem & Pluralem Quartę Declinationis
Numerū, qui sequitur tertiā simplicū Declinationem.

Contractio in hunc formatur modum:

$\epsilon\omicron$, in ϵ	$\iota\iota$ & $\iota\alpha$ in ι	Sicut in	$\omicron\omicron$ in ϵ	Contractio hęc fieri solet vel in ω vel in α . In ω quidem; si post α sequitur $\omicron$, vel ω . In α verò; quū post α sequitur vocalis alia. Insuper ι , sub- scribendū est.
$\epsilon\iota$ in $\epsilon\iota$	$\epsilon\epsilon\varsigma$ & $\iota\alpha\varsigma$	Prima	$\omicron\iota$ in $\omicron\iota$	
$\epsilon\alpha$, & $\epsilon\epsilon$ in η	in $\iota\varsigma$		$\omicron\alpha$ in ω	
$\epsilon\alpha\varsigma$ & $\epsilon\epsilon\varsigma$ in $\epsilon\iota\varsigma$				
$\epsilon\omicron\iota\nu$ in $\omicron\iota\nu$				
$\epsilon\omega\nu$ in $\omega\nu$				

Cæterum, ut ex dictis patet, declinationi omni, sicut
& generi, numero & casui, plurimum inservit Articulus
lus, qui ita formatur:

Sing.	N. δ Hic,	η Hęc	$\tau\delta$ Hoc
	G. $\tau\delta$	$\tau\eta\varsigma$	$\tau\delta$
	D. $\tau\omega$	$\tau\eta$	$\tau\omega$
	A. $\tau\omicron\nu$	$\tau\iota\nu$	$\tau\omicron$
	V. ω in omni genere.		

N. &

N. & A. τὸ	τὰ	τῶ
G. & D. τῶν	ταῖν	τοῖν

Dual.

V. ᾠ̄ in omni genere.

N. οἱ	αἱ	τὰ
-------	----	----

Plur.

G. τῶν in omni genere.

D. τοῖς	ταῖς	τοῖς
---------	------	------

A. τῆς	τῆς	τῆς
--------	-----	-----

V. ᾠ̄ in omni genere.

III.
CONJUGATIONES:
Sex

BARYTONÆ.

1	2	3	4	5	6
---	---	---	---	---	---

Earum Literæ Characteristicæ sunt:

In Præsenti:

ω, β, φ & π	κ, γ, χ, & κλ	τ, δ, θ	ζ, σ, vel τλ •	λ, μ, ν, ρ, & μν	Vocales sex: α, ε, ι, ο, υ, ω. Diphthōgi se- ptem, αι, αυ, ει, ου, οι, ου, υι.
----------------	------------------	---------	-------------------	---------------------	--

In Futuro:

ψ	ξ	σ	σ vel ξ	Eadem	σ
---	---	---	---------	-------	---

In Præterito:

φ	χ	κ	κ vel χ	κ	κ
---	---	---	---------	---	---

Tres

CIRCUMFLEXÆ.

1	2	3
---	---	---

In Præsenti:

εω	αω	οω
----	----	----

b 3

In Futuro:

ἦσω	ἦσω	ώσω
-----	-----	-----

In Præterito:

ἦκα	ἦκα	ώκα
-----	-----	-----

Contrahuntur duo tantum tempora, Præfens & Imperfectum, hoc quidem modo:

εε, in εε εο in ε Si post ε sequitur vocalis longa aut diphthongus, tum ε abjicitur per syncopen.	Omnino ut in quintâ declinatione Contractorum.	$o \left\{ \begin{array}{l} \epsilon \\ o \\ \gamma \end{array} \right\} \text{ in } \gamma$
		$o \left\{ \begin{array}{l} \eta \\ \omega \end{array} \right\} \text{ in } \omega$
		$o \left\{ \begin{array}{l} \epsilon\epsilon \\ \eta \\ \omicron\iota \end{array} \right\} \text{ in } \omicron\iota$

Quatuor

VERBORUM IN MI.

1	2	3	4
---	---	---	---

Descendunt à Verbis sextæ Conjugationis Barytonorum, desinentibus in

εω	αω	οω	υω
----	----	----	----

Præfens peculiarem habet formationem:

S. <i>τίδμι, τίδης, τίδισ</i> D. <i>τίδετον, τίδελον</i> P. <i>τίδεμεν, τίδετε, τίδεισ.</i>	S. <i>ἴσημι, ἴσης, ἴσησι</i> D. <i>ἴσατον, ἴσαλον</i> P. <i>ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσαισ.</i>	S. <i>δίδωμι, δίδως, δίδωσι</i> D. <i>δίδοτον, δίδολον</i> P. <i>δίδομεν, δίδοτε, δίδοισ.</i>	S. <i>ζέωμι, ζέως, ζέωσι (τον)</i> D. <i>ζέωτον, ζέωλον</i> P. <i>ζέωμεν, ζέωτε, ζέωισ.</i>
---	---	---	---

Præteritum Imperfectum, & Aoristus secundus, inflectuntur more Aoristi Passivi.

Reliqua verò tempora sequuntur formationem Verborum Barytonorum communem, quam sequens exhibet

TYPUS

ΤΥΡ U S Verbi Activi.

	Indicat.	Imperat.	Optativ.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præsens.	τύπῳ	τύπε	τύποιμι	εἰὰν τύπῳ	τύπειν	ὁ τύπων
Imperfect.	ἔτυπον					
Perfectum.	τέτυφα	τέτυφε	τέτυποιμι	εἰὰν τέτυφα	τέτυφέναι	ὁ τετυφῶς
Plusquāp.	ἔτετύφειν					
Aorist. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	εἰὰν τύψω	τύψαι	ὁ τύψας
Aorist. 2.	ἔτυπεν	τύπε	τύποιμι	εἰὰν τύπω	τυπῆν	ὁ τυπῶν
Futurū 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	ὁ τύψων
Futurū 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπῆν	ὁ τυπῶν

ΤΥΡ U S Verbi Passivi.

	Indicat.	Imperat.	Optativ.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præsens.	τύπλομαι	τύπε	τυπλοίμην	εἰὰν τύπλωμαι	τύπλεσθαι	ὁ τυπλόμενος
Imperf.	ἔτυπλόμην					
Perfect.	τέτυμμαι	τέτυφε	τετυμμένῃ	εἰὰν τετυμμένῃ ᾤ	τετύφθαι	ὁ τετυμμένῃ
Plusq.	ἔτετύμην		εἶλω			
Aorist. 1.	ἔτυφθην	τύφθητε	τυφθείην	εἰὰν τυφθῶ	τυφθῆναι	ὁ τυφθεὶς
Aorist. 2.	ἔτυπην	τύπειτε	τυπέην	εἰὰν τυπῶ	τυπῆναι	ὁ τυπεὶς
Futur. 1.	τυφθήσομαι		τυφθῆσοίμην		τυφθῆσεσθαι	ὁ τυφθῆσόμενος
Futur. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	ὁ τυπησόμενος
Paul. post.	τετύφωμαι		τετυφώμην		τετύφασθαι	ὁ τετυφόμενος

ΤΥΡ U S Verbi Medii.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præsens.	τύπλομαι	τύπε	τυπλοίμην	εἰὰν τύπλωμαι	τύπλεσθαι	ὁ τυπλόμενος
Imperfect.	ἔτυπλόμην					
Perfectū.	τέτυπα	τέτυπε	τέτυποιμι	εἰὰν τέτυπω	τέτυπέναι	ὁ τετυπῶς
Plusq.	ἔτετύπειν					
Aorist. 1.	ἔτυψάμην	τύψαι	τυψάμην	εἰὰν τύψωμαι	τύψασθαι	ὁ τυψάμενος
Aorist. 2.	ἔτυπόμην	τύπε	τυποίμην	εἰὰν τύπωμαι	τυπέσθαι	ὁ τυπόμενος
Futurū 1.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψασθαι	ὁ τυψόμενος
Futurū 2.	τυπέμαι		τυποίμην		τυπέσθαι	ὁ τυπέμενος

IV.
ACCENTUS
Dictionum Enclyticarum:
Quæ Accentum
vel

Transponunt:

Amittunt:

Retinent

si præcesserit dictio;

1.
περοροξύτον Ⓞ: ut,
Ἀνθρωπός τις: Item
Φιλόσοφόν τινα.

2.
περορειπωμένη: ut,
κινδυνώδες τε. Item
ὅποιοί τινες.

3.
Ἄτον Ⓞ monosyllaba: ut εἰς τε, ἐν τε, εἰ με,
ἔ τις, ἔκ τε, εἰ τινες.

NB.

1. Enclyticæ Monosyllabæ, accētum etiam transferunt, quando antecedens dictio est περοροξυτόνως: ut ἄνδρά σε.

2. Quoties plures dictiones enclyticæ immediatè se invicem sequuntur: semper ex una post alteram trāsferitur acutus in syllabā antecedentem, exceptā ultimā: ut ποτέ μοι, Φησί σε. Item περοροξυτόσι ἐστίν.

1.
ὀξύτον Ⓞ: ut
κακόν τι. Item
ἰχυρόν ἐστι.

2.
περορειπωμένη: ut
πανταχῆ γε.
Item πᾶς ἐστίν.

NB.

1. Etiam præcedente dictione περοροξυτόνω, accentum penitus amittunt Enclyticæ monosyllabæ: ut, τέχναι τοι, λέγειν τε, ὅταν τι.

1.
περοροξύτον Ⓞ: ut
τῶν ζώων ἐστίν.
ἄνδρα Φημι.
νόμοις ἐστίν.
λόγ Ⓞ ἐστίν.

2.
περορειπωμένη:
ut, κῆρυξ ἐστίν.

NB.

Accentum retinent
Enclytica

1.
Pronomina: quando ponuntur vel demonstrativè, vel discretivè: ut σὲ μὲν.

2.
Adverbia: quum interrogativè usurpantur: ut εἰπέ πῆ; πότε ἔδωκας;

3.
Verbum ἐστὶ accentum in primā fortitur syllabā, quando ponitur

1.
Ab initio orationis aut sententiæ.

2.
Immediatè post has particulas: ἔκ, ὡς, καί, εἰ, ἀλλ' τῆτ'.

V.

V.
A T O N A

h. e. Accentu carentia, sunt hæc:
ó, ñ, éíς, éς, éν, éκ, éξ, é, é, εσκ, εχ:

Nisi

I.
Post ó & ñ sequatur δε per A-
postrophon: ut ó δ' ἀκρόασις.
Item ñ δ' ἀγαθὴ.

2.
Postponatur dictio Encly-
tica, ut suprà dictum.

E L E M E N T A

Linguae Hebraicae.

I.

Alphabetum seu Literæ.

LITERÆ sunt XXII. & à dextra leguntur versus sini-
stram, ac figuras, nomina & sonos huiusmodi habent:

Jod	Teth	Cheth	Zaiin	Vau	He	Dáleth	Gímel	Beth	Aleph		
i vel j	T	CH	sd vel z	u vel v	H	D	G	B	A		
'	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א		
Tau	Schin	Résch	Koph	Tzadí	Pe	Haiin	Sámech	Nun	Mem	Lamed	Capht
T	sch	R	K	TZ	P	H	S	N	M	L	C
ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל	כ

II.

Puncta Vocalia.

LONGA.	BREVIA.	RAPTA.
1 Kamets & a ob- scurum,	1 pátabh & a cla- rum.	1 pátabh genubáb & a raptum in fine vocis.
2 tserí & e obfcu- rum.	2 segól & e cla- rum.	2 schevá & e ob- scurum raptum.
3 bhirék gadól & i circumflexum,	3 bhirék katón & i acutum.	3 hbatéph pátabh & raptū in princip. vel medio vocis,

c

4 *hbólem* וְסוֹ אֶרְבַּע
cum flexum.

5 *schurék* וְסוֹ אֶרְבַּע
sum.

4 *kamétz* וְסוֹ אֶרְבַּע
no acutum.

5 *kibbúts* וְסוֹ אֶרְבַּע
nue.

4 *hbatéph segól* וְסוֹ אֶרְבַּע
clarum raptum.

5 *hbatéph kamétz* וְסוֹ אֶרְבַּע
o raptum post
o breve seu a-
cutum.

Hæc *Puncta vocalia*, sub Latinorum vocales sic red-
duntur.

A	E	U	O	V
ֶ	ֵ	וּ	וֹ	וּ
ֶ	ֵ	וּ	וֹ	וּ

III. Diphthongi.

III. Proprie, fini- tae vocali u.	II. Proprie, fini- tae vocali i.	I. Improprie, fi- nita a raptō.
<i>au</i> אֹו 1	<i>ai</i> אִי 1	<i>eah</i> אֵה 1
<i>au</i> אֹו 2	<i>ai</i> אִי 2	<i>iab</i> אִיב 2
<i>eu</i> אֵו 3	<i>oi</i> אִו 3	<i>oah</i> אֵה 3
<i>iu</i> אִו 4	<i>ui</i> אִו 4	<i>uab</i> אִוב 4

IV. Accentus

Rhetorici:	Grammatici:
1. <i>Métheg</i> , infra literam, sic (בְּ) & quidē initio vocum; ubi syllabam suspendit, ut ne præceps excurrat, ut פִּקְדִים <i>pokedim</i> , quasi duæ essent voces, &c.	1. <i>Rebiab</i> , supra literam, sic (בְּ).
2. <i>Makkáph</i> , inter duas vo-	2. <i>Zakephkatón</i> , itidem supra literam, sic (בְּ).
	3. <i>Athnach</i> , infra literam, sic (בְּ).
	4. <i>Sillúk</i> sive <i>Sophpasúk</i> , itis

voces ad summitatem earum interducta linea; qua vox præcedens cū sequente ita unitur, ut suum accentum amittat: unde, cū longa syllaba esset, ea migrat in brevem: sic, שֵׁם יְהוָה pro שֵׁם cum tzerí & accentu.

itidem infra literam, sic (בְּ).

Hæc Puncta 1. Sententias distinguunt: duo priora inchoatam: duo posteriora verò perfectam.

2. Acuunt syllabas: idq; ultimas & penultimas tantum.

3. Mutant brevia Puncta vocalia in longa, & brevissima in brevia, in primis Schevá in Seghól.

V.

NOMINIS Accidentia:

1. Genus,

Masculinum, ut צַדִּיק *justus*, &c. Femininum, ut צְדִיקָה *justitia* &c. Rarò Commune, ut כֹּל *totus, tota*. Nunquam Neutrum. Pro hoc enim usurpant Adiectivum femininum, ut גְּדֹלָה *magna, id est, magnum*, &c.

2. Numerus,

Singularis, ut בְּנָה *ala*: Dualis, ut בְּנַיִם *ala dua*: Pluralis, ut בְּנָפוֹר *ala plures*. Dualis autem à singulari fit per additionem syllabæ ם׃ præcedente patach: Pluralis verò masculinorum quidem, per additionem syllabæ ם׃ præcedente chirek: at feminorum per additionem syllabæ ם׃.

3. Casus.

Nulli hîc sunt. Unica enim est terminatio pro Singulari, & unica pro Duali ac Plurali in utroque genere: indicantur tamen vel per Syntaxin, vel per hos articulos, ה, ל, אַת, מֶן, & בְּ.

4. Declinatio.

Hæc duplex, prout Genus est duplex. Vna *Masculinorum*; quæ prima: Altera *Femininorum*, quæ Secunda.

Exemplum primæ.

דָּבָר Verbum.	דְּבָרִים Verba.
הַדָּבָר Verbi.	הַדְּבָרִים Verborum.
לְדָבָר Verbo.	לְדְבָרִים Verbis.
אֶת דָּבָר Verbum.	אֶת דְּבָרִים Verba.
דָּבָר Verbum.	דְּבָרִים Verba.
מִדָּבָר Verbo.	מִדְּבָרִים à Verbis.

Exemplum secundæ.

צַדִּיקָה justitia.	צִדְקוֹת justitiæ.
הַצַּדִּיקָה justitiæ.	הַצִּדְקוֹת justitiarum.
לְצַדִּיקָה justitiæ.	לְצִדְקוֹת justitiis.
אֶת צַדִּיקָה justitiam.	אֶת צִדְקוֹת justitias.
צַדִּיקָה justitia.	צִדְקוֹת justitiæ.
מִצַּדִּיקָה à justitia.	מִצִּדְקוֹת à justitiis.

VI.

Pronomina

Affixa:

quæ non constituunt separatam dictionem, sed semper vel Nomini, vel Verbo vel Particulæ affiguntur in fine eorum. Huius generis sunt hæc: אני , אתה , את , הוא , היא , הם , הן , הי , היא , הוא , היא , הם , הן ; quæ similiter distinguuntur secundum personas in

Primam, singularem com. אני & pluralem אנחנו .

Secundam, sing. masc. אתה & pluralem אתם ; femininam verò sing. את & pluralem אתן .

Separata:

	Plural.		Singul.
<i>nos</i>	אנחנו	<i>ego</i>	אני 1
<i>vos masc.</i>	אתם	<i>tu masc.</i>	אתה 2
<i>vos f.</i>	אתן	<i>tu fem.</i>	את 3
<i>illi</i>	הם	<i>ille</i>	הוא 4
<i>illa</i>	הן	<i>illa</i>	היא 5

Ter-

Tertiam, mascul. sing. ו ו & נו: pluralem ם ך ם & מו: at
femin. sing. ה ה ה & נה plur. הן & ן.

VII.

Conjugatio Verborum:

1.

Prima; quæ kal dicta, id est, *Levis*, quia scilicet indice caret, continet verba aut *absoluta*, ut יצב *stetit* &c. aut *transitiva*, ut פקר *Visitavit*, &c. Eius Passiva dicitur *Niphthal*, cuius index est Nun præfixum Radici cum chirék parvo, quæ continet non tantum *Passiva*, sed & *Depo-
nentia*, & *Reciproca*, & *Frequentativa*, & *Impersonalia*.

2.

Secunda, quæ dicta *Pihél*, indicem habet Dagésch in secunda, verba potissimum *transitiva* continet, ut הליך *duxit*: vel quæ *accurationem* significant, ut פקר *accuratè visitavit*: vel *contrarium* eius, quod prima significabat, ut חטא *à peccato expiavit*, א חטא *peccavit*, &c. Eius Passiva est *Puhál*, cuius index: sub prima.

3.

Tertia, quæ dicta *Hiphil*, indicem habet ה initio, & inter postremas Radicales, verba itidem *transitiva* continet. Eius Passiva dicitur *Hophal*, cuius index est ך: vel ך: sub ה seu prima.

4.

Quarta, quæ dicta *Hitpahél*, indicem habet syllabam נה *reciprocam*, hoc est, tam *passivam*, quàm *activam*. habet *significationem*, ac *Frequentativa* etiam continet.

E X E M P L U M

Conjugationis Primæ:

à qua reliquæ Coniugationes omnes, non flectendi di-

c 3

veritate; sed suo tantum peculiari caractere, iam dicto, differunt.

I.

Præteritum.

<i>Visitavi.</i> פְּקַדְתִּי 3	<i>Visitavisti, v.</i> פְּקַדְתָּ 2	<i>Visitavit vir.</i> פִּקֵּד 1
<i>Visitavimus.</i> פְּקַדְנוּ 6	<i>Visitavistis v.</i> פְּקַדְתֶּם 5	<i>Visitaverunt.</i> פִּקְדוּ 4
<i>Visitavistis M.</i> פְּקַדְתֶּם 9	<i>Visitavisti M.</i> פְּקַדְתָּ 8	<i>Visitavi Mulier:</i> פִּקְדִירָה 7

2.

Participia.

Benoni sive Præsens, activè significans.		Pabul sive Præteritum, passivè significans.	
<i>Visitantes V.</i> פּוֹקְדִים 2	<i>Visitans V.</i> פּוֹקֵד 1	<i>Visitati adhuc.</i>	<i>Visitatus adh.</i> פְּקוּדִים פְּקוּד
<i>Visitantes M.</i> פּוֹקְדוֹתַי 4	<i>Visitans M.</i> פּוֹקֵדָה 3	<i>Visitatæ adh.</i> פְּקוּדוֹתַי	<i>Visitata adh.</i> פְּקוּדָה

3.

Infinitivus.

פְּקוּדֵי vel syntactice פְּקוּדֵי *Visitare.* Et cum literis בכלם, *bichlam* vulgo dictis, quæ Gerundia constituunt:

פְּקוּדֵי secundum <i>Visitare</i> , id est, <i>Cum Visitarem.</i>	פְּקוּדֵי in <i>Visitando</i> , id est, <i>Dum visito, as, &c.</i>
פְּקוּדֵי à <i>Visitando</i> , id est, <i>Ne visitem.</i>	פְּקוּדֵי ad <i>Visitandum</i> , id est, <i>Vt visitem, es, &c.</i>

4.

Imperativus.

<i>Visitate V.</i> פְּקוּדוּ	<i>Visita V.</i> פְּקוּד
---------------------------------	-----------------------------

Visi-

Visitate M.

פְּקוּדְנָהוּ

Visita M.

פְּקָרִי

5.

Futurum.

Visitabit V.

יִפְקֹד

Visitabis V.

תִּפְקֹד

Visitabo.

אֶפְקֹד

Visitabunt V.

יִפְקְדוּ

Visitabitis V.

תִּפְקְדוּ

Visitabimus.

נִפְקֹד

Visitabitis vel

Visitabunt M.

תִּפְקֹדְנָהוּ

Visitabis M.

תִּפְקָרִי

Visitabit M.

תִּפְקֹד

F I N I S.

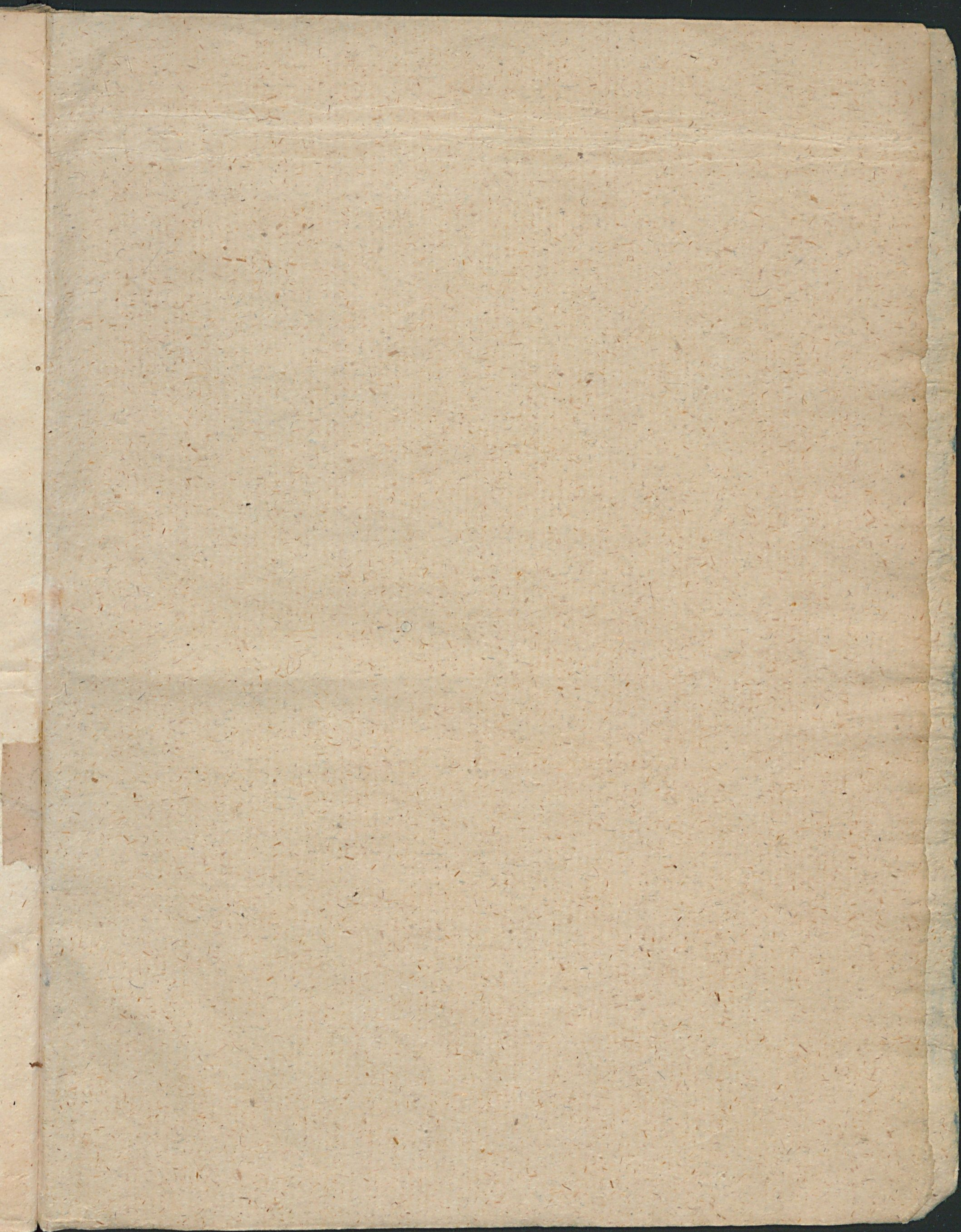
C Rufius & Golius, Buxtorffius atq; Waserus
 Suggestit CLARUS nunc ELEMENTA mibi.
*Ast ubi Syntaxis (dices jam) sola relicta?
 Hanc tibi Contextus suggerit ipse sacer.
 Dogmate presenti sed-enim prius utere, si vis;
 An sit perfectum, postea quære: licet.
 Dic, sapiat'ne cibus, tibi quis prædicere possit,
 Haud gustans illum? dicere non poterit.
 An'ne valet cæcus rectè censere colores?
 Vidit eos nunquam: quî bene censuerit?
 Non opus est multis: quoniam nunc pauca per usum
 Sufficiunt nobis. Est brevis, apta via.
 Insuper an'ne Scholam, (dices) perstringere tu vis?
 Heus! potiùs firmo quod bene tradit Ea.
 Filius in Matrem sic nunc peccaret abundè,
 Non-nihil in Ludum si meditarer ego.*

His fruire, æternumque Vale.

NB.

Lit. b.4. colum.2. lin.18. lege: *περὶ τῶν μέρων*: cujus
 ultima, propter positionem, sit longa. Ibid. lin.28.
 lege: est *παροξύτων*.

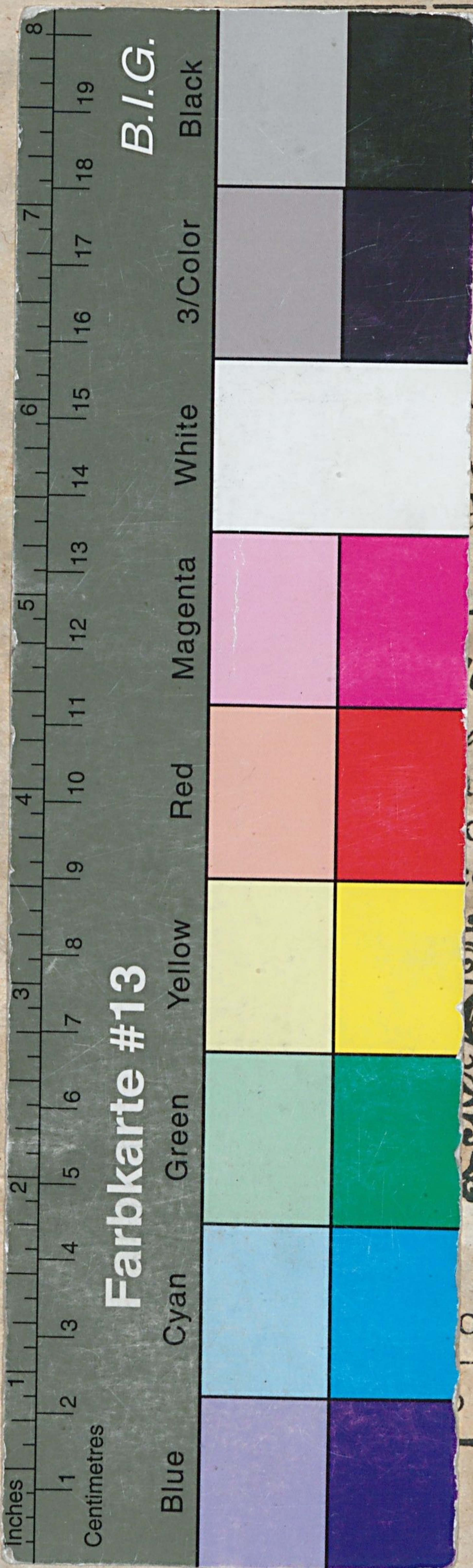
ALVENSLEBEN

Cc

416

V U M,
mum, ac verè-
dicum,

ILLIUM LINGUIS

palibus,

, Græcâ

latinâ:

Scriptura S. Lectionem,

addiscendis:

athore

GIO GROSSIO,

ologiae D.

ILE Æ,
OVICI REGIS.

C XIX.